

การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ
ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

Administration of Student Care and Support System using Information
Technology base on Brahma Vihara IV of Rajaprajanugroh 37
Krabi School under Bureau of Special
Educational Administration

กรองกาญจน์ แก้วเชิด

Krongkan Kaewchoed

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
Rajaprajanugroh 37 Krabi School Bureau of Special Education Administration
E-mail: lookkaew.krongkan@gmail.com

Received: March 09, 2026; Revised: March 29, 2026; Accepted: April 03, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ 2) ศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ตามหลักพรหมวิหาร 4 และ 3) นำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศตามหลักพรหมวิหาร 4 ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Guide) และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน มีผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก จำนวน 5 รูป/คน โดยการใช้สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย

ผลจากการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พบว่า มีการบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ แต่มีข้อจำกัดด้านเสถียรภาพอินเทอร์เน็ต ความซ้ำซ้อนของระบบที่เพิ่มภาระงาน และทักษะดิจิทัลของบุคลากรที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำสารสนเทศไปใช้ในการตัดสินใจ ยังทำได้ไม่เต็มที่ ทำให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนยังไม่บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวัง 2) ผลการศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศตามหลักพรหมวิหาร 4 พบว่า สถานศึกษาดำเนินการผ่านกระบวนการระบบสารสนเทศ 6 ขั้นตอน คือ การเก็บรวบรวม การตรวจสอบ การประมวลผล การจัดเก็บ การวิเคราะห์ และการนำข้อมูลไปใช้ โดยบูรณาการหลักพรหมวิหาร 4 คือ เมตตาและกรุณาในการเข้าถึงปัญหา อุเบกขาในการประมวลผลข้อมูลอย่างเที่ยงตรง เพื่อคุ้มครองสิทธิเด็ก และมุทิตาในการยินดีกับความสำเร็จของนักเรียน ส่งผลให้กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ มีความแม่นยำ ทันท่วงที พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เรียนได้อย่างยั่งยืนตามบริบท

ของสถานศึกษา 3) ผลการนำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่ามีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และมีความเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ยั่งยืน

คำสำคัญ: ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน; เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ; พรหมวิหาร 4; สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

Abstract

This research article aims to study: (1) the current conditions of student support system management using information technology; (2) the guidelines for managing the student support system using information technology based on the Four Sublime States of Mind (Brahmavihara IV); and (3) the presentation and evaluation of the management guidelines for the student support system using information technology based on the Four Sublime States of Mind (Brahmavihara IV). This study employed a qualitative research methodology. Data were collected using an in-depth interview guide with 15 stakeholders, including 5 experts, and a focus group discussion with 7 experts. The data were analyzed using inductive analysis.

The research results were as follows: (1) Regarding the current conditions of student support system management using information technology at Rajaprajanugroh 37 School, Krabi Province, it was found that the school systematically integrated technology to drive management processes. However, significant constraints remained, including unstable internet infrastructure, redundant information systems that increased clerical workloads, and varying levels of digital literacy among personnel. These factors hindered the efficiency of data utilization for decision-making, resulting in the development of students' quality of life not yet fully achieving the expected goals. (2) The guidelines for student support system management using information technology based on the Four Sublime States of Mind (Brahmavihara IV) involve a six-step information process: collection, verification, processing, storage, analysis, and utilization. This is integrated with the Four Sublime States of Mind (Brahmavihara IV) at every stage: Metta (Loving-kindness) and Karuna (Compassion) in addressing problems; Upekkha (Equanimity) in impartial data processing to protect children's rights; and Mudita (Sympathetic Joy) in celebrating students' success. This integration enhances all five student support areas individual student profiling, screening, promotion and development, prevention and problem-solving, and referral ensuring accuracy, modernization, and sustainable quality of life development according to the school context. (3) The results of the presentation and evaluation of the proposed guidelines for Rajaprajanugroh 37 School under the Office of Special Education Administration indicated that the guidelines were appropriate, feasible, and highly beneficial for the sustainable development of the student support system.

Keywords: Student Support System; Information Technology; Four Principles of Brahma Vihara; Bureau of Special Education Administration

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดสิทธิและโอกาสที่เสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องหรือด้อยโอกาส เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและเท่าเทียม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

อย่างไรก็ตาม สถานการณ์สภาพปัญหาของเด็กและเยาวชน ในปัจจุบันพบความเสี่ยงที่ซับซ้อน ทั้งค่านิยมการบริโภคที่ไม่เหมาะสม ปัญหาอบายมุข และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นกลไกสำคัญในการเฝ้าระวังผ่านกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันแก้ไขปัญห และส่งต่อ เพื่อให้สถานศึกษาเป็นพื้นที่ปลอดภัยและเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษมีภารกิจหลักในการดูแลเด็กด้อยโอกาส 10 ประเภท ซึ่งมีความเปราะบางสูงกว่าปกติ แต่จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานพบข้อจำกัดสำคัญ 4 ด้าน คือ บุคลากรขาดทักษะเฉพาะทาง งบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ สื่อเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม และกระบวนการบริหารจัดการที่ขาดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยในการติดตามนักเรียนรายบุคคล (โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่, 2562)

ในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเปี่ยมด้วยคุณธรรม การบูรณาการหลักธรรมพรหมวิหาร 4 อันประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ถือเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจระหว่างครูกับนักเรียน การใช้หลักพรหมวิหาร 4 ในการบริหารช่วยให้ผู้บริหารและครูมีการตัดสินใจบนพื้นฐานของความเที่ยงธรรม มีความปรารถนาดีในการช่วยเหลือนักเรียนให้พ้นจากปัญหา และส่งเสริมศักยภาพนักเรียนด้วยความยินดี (พระมหาบุญช่วย ปัญญาวิโร, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องใช้ความรักและความเข้าใจเป็นฐานควบคู่ไปกับระบบสารสนเทศ (สมโภช น้อยสะอาด, 2562)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการนำเทคโนโลยีระบบสารสนเทศมาบูรณาการร่วมกับหลักพรหมวิหาร 4 เพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการจัดเก็บ วิเคราะห์ และติดตามผล อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนตามบริบทของสถานศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

3. เพื่อศึกษานำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้ค้นคว้าข้อมูลทางด้านเอกสาร และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และรวบรวมข้อมูล มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposeful Selection) โดยกำหนดคุณสมบัติและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีความรู้ ประสบการณ์ และเกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ได้ผู้ที่สามารถสะท้อนข้อเท็จจริงและให้ข้อมูลเชิงลึกได้ดีที่สุด โดยแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามระยะการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (ศึกษาสภาพปัจจุบัน): ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำนวน 15 คน เป็นผู้ที่มิพบาทหน้าทีโดยตรงในการวางแผนนโยบายและปฏิบัติงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน, รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 4 คน, หัวหน้างานกิจการนักเรียน จำนวน 1 คน, ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน, ตัวแทนครูที่ปรึกษา (ที่มีประสบการณ์ดูแลนักเรียนไม่น้อยกว่า 3 ปี) จำนวน 6 คน, คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน

ระยะที่ 2 (ศึกษาแนวทาง): ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 รูป/คน เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับชาติ ในด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา พระภิกษุ หรือนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบูรณาการหลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ตัวแทนครูที่ปรึกษา (ที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพระภิกษุที่มีความรู้การบูรณาการหลักธรรม

ระยะที่ 3 (การประเมินแนวทาง): ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวน 7 รูป/คน เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญหลากหลายมิติ เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา, ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ครูแนะแนว, คณะกรรมการสถานศึกษา และนักวิชาการด้านศาสนา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview): เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบ่งเป็น 3 ตอน ครอบคลุมข้อมูลทั่วไป, ข้อคำถามตามกระบวนการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (การรู้จักนักเรียน, การคัดกรอง, การส่งเสริมพัฒนา, การป้องกันแก้ไข และการส่งต่อ) บูรณาการร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และหลักพรหมวิหาร 4 2) แบบประเมินแนวทาง: ใช้สำหรับกลุ่มสนทนาเฉพาะเจาะจง เพื่อประเมินใน 3 ด้าน คือ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ ความเป็นประโยชน์ของแนวทางที่พัฒนาขึ้น

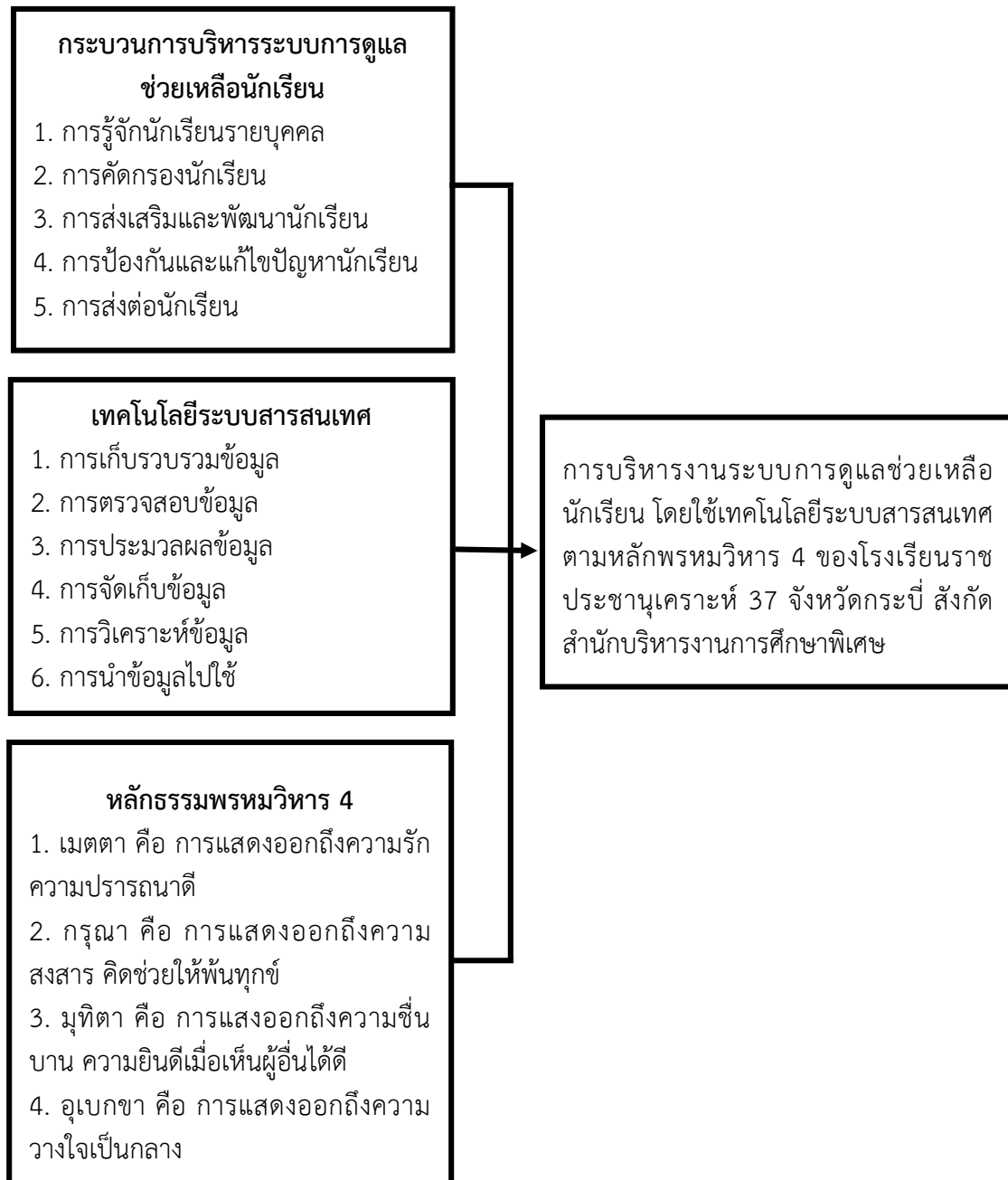
3. การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำร่างแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (นักวิชาการด้านการบริหาร, นักวิชาการด้านการวิจัย และศึกษานิเทศก์) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา โดยวิเคราะห์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แสดงว่าเครื่องมือมีความตรงเชิงเนื้อหาและสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ 1) การประสานงาน: ขออนุญาตร่วมมือจากมหาวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล 2) การสัมภาษณ์: ดำเนินการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face-to-Face) และทางโทรศัพท์เพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล โดยมีการจัดบันทึก บันทึกเสียง และภาพประกอบ ใช้เวลาสัมภาษณ์เฉลี่ย 2 ชั่วโมงต่อราย 3) การสนทนากลุ่ม: จัดกิจกรรม Focus Group เพื่อนำเสนอแนวทางและรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมบันทึกผลการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (Data Triangulation) เรียบเรียงและจำแนกหมวดหมู่ตามประเด็นที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย จากนั้นนำมาตีความ สร้างข้อสรุปและนำเสนอผลในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) เพื่อให้ได้แนวทางการบริหารงานที่สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) บูรณาการร่วมกับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศ และหลักพรหมวิหาร (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2556) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็ก 5) การส่งต่อนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ โดยบูรณาการข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Investigation) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) มีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการใน 5 ขั้นตอนหลัก พบว่า 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการใช้แอปพลิเคชันจัดเก็บข้อมูลและเยี่ยมบ้านเชื่อมโยงครูสอนและผู้ปกครองตลอด 24 ชั่วโมง ช่วยให้การจำแนกกลุ่มนักเรียนแม่นยำและวางแผนกลยุทธ์ได้ตรงจุด แต่ยังมีข้อจำกัดด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ตและภาระงานครูที่ส่งผลต่อการ

บันทึกข้อมูลเชิงลึก 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน มีการนำระบบ CCT และ SDQ ดิจิทัลมาใช้จำแนกกลุ่มตามพฤติกรรมและสถานะเศรษฐกิจ สร้างความโปร่งใสและฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ในการดูแลเด็กด้อยโอกาส แต่อุปสรรคสำคัญ คือ ความเหลื่อมล้ำทางเทคโนโลยีของผู้ปกครองในพื้นที่ห่างไกล 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีการใช้ e-Portfolio ติดตามความก้าวหน้าและวิเคราะห์ความถนัดรายบุคคล เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพควบคู่ทักษะดิจิทัล แต่ยังขาดแคลนสื่อดิจิทัลเฉพาะทางและอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการใช้งาน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีระบบแจ้งเตือนกลุ่มเสี่ยงเฝ้าระวังเชิงรุกตลอด 24 ชั่วโมง ช่วยลดสถิติพฤติกรรมไม่พึงประสงค์อย่างเห็นผล อย่างไรก็ตามยังมีความกังวลเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลความลับนักเรียนและพื้นที่อับสัญญาณในเขตหอพัก และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียนมีการใช้ระบบคลาวด์และ Dashboard เป็นสะพานเชื่อมข้อมูลระหว่างบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญภายนอกได้อย่างรวดเร็ว แต่ยังขาดการเชื่อมโยงฐานข้อมูลข้ามหน่วยงานที่สมบูรณ์และจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพครูให้เท่าทันกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

2. แนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศตามหลักพรหมวิหาร 4 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการที่บูรณาการกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ 6 ขั้นตอน เข้ากับงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน ภายใต้การกำกับด้วยหลักพรหมวิหาร 4 พบว่า 1) การรู้จักนักเรียนรายบุคคล: ใช้หลักเมตตาและกรุณาในการเก็บรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลผ่าน Google Forms และเยี่ยมบ้านออนไลน์ เพื่อประมวลผลจำแนกกลุ่มนักเรียนและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล (Precision Care) 2) การคัดกรองนักเรียน: ใช้หลักอุเบกขาในการประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงและเป็นกลางในการจำแนกกลุ่ม พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลผ่าน Looker Studio เพื่อกำหนดแผน Smart Intervention ตามหลักมูทิตา 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน: ใช้หลักเมตตาและกรุณาในการค้นหาศักยภาพและช่วยให้นักเรียนค้นพบตนเองนำไปสู่การออกแบบนวัตกรรมการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Personalized Learning) และจัดเก็บผลงานบน Cloud Storage อย่างปลอดภัยตามหลักอุเบกขา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน: ใช้หลักเมตตาและกรุณาเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงและเฝ้าดูนักเรียนผ่านระบบสื่อสารดิจิทัล พร้อมใช้ Dashboard วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นตามหลักมูทิตา และ 5) การส่งต่อนักเรียน: ใช้หลักเมตตาและกรุณาขับเคลื่อนระบบ Digital Referral Request เพื่อให้เข้าถึงการรักษาอย่างรวดเร็วโดยจัดเก็บประวัติแบบเข้ารหัสลับตามหลักอุเบกขาเพื่อรักษาความลับของนักเรียนอย่างเคร่งครัด

3. ผลการนำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ตามหลักพรหมวิหาร 4 จากการสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานที่บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับหลักธรรมพรหมวิหาร 4 ใน 5 ขั้นตอนหลัก พบว่า 1) ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล: มีการใช้แอปพลิเคชันและระบบ VDO Call เพื่อเข้าถึงปัญหาที่แท้จริงภายใต้หลักเมตตาและกรุณา พร้อมใช้ระบบประมวลผลอัตโนมัติจำแนกกลุ่มนักเรียนอย่างเป็นกลางตามหลักอุเบกขา 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน: มีการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลและกิจกรรมเยี่ยมบ้านดิจิทัลเพื่อประเมินต้นทุนทางสังคม และใช้ Data Analytics ติดตามแนวโน้มพฤติกรรมเพื่อออกแบบนวัตกรรมช่วยเหลือที่เหมาะสมรายบุคคล 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน: มีการจัดทำ Portfolio ออนไลน์และ Dashboard แสดงผลความสำเร็จด้วยใจที่มูทิตา เพื่อมุ่งสู่การจัดการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคล (Personalized Learning) และสร้างโอกาสเชื่อมโยงสู่ภายนอก 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน: มีการใช้ระบบรายงานออนไลน์และ Digital Red Box เพื่อเฝ้าระวังภัยคุกคามสมัยใหม่ ร่วมกับการรักษาความลับผ่านระบบคลาวด์ที่เข้ารหัสตามมาตรฐาน PDPA เพื่อความปลอดภัยสูงสุดของนักเรียน และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน:

มีการพัฒนาระบบ Digital Referral Request และ Healing Progress Dashboard เพื่อประสานงานกับทีมสหวิชาชีพและภาคีเครือข่ายอย่างรวดเร็วและเป็นระบบ นำไปสู่การสร้าง Feedback Loop และการทำ MOU ร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนอย่างยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ค้นพบจากการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษสามารถนำมาอภิปรายผล ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ภาพรวมการดำเนินงานมีความเข้มแข็งและเป็นระบบ ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ตั้งแต่การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันแก้ไขปัญหา ไปจนถึงการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการนำนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้เป็นฐานปฏิบัติงานเชิงรุกตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อดูแลนักเรียนด้วยโอกาส ช่วยลดช่องว่างการสื่อสารระหว่างครูสอน ผู้ปกครอง และเครือข่ายภายนอกได้อย่างเป็นรูปธรรม แม้จะเผชิญข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตและระดับทักษะดิจิทัลที่แตกต่างกันของบุคลากร แต่การใช้กระบวนการ PLC ร่วมกับฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ ช่วยให้สถานศึกษาบริหารจัดการความเสี่ยงและสร้างเครือข่ายความปลอดภัยที่ยั่งยืนให้นักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับธีรภัทร์ มานะธรรม (2563) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนา ระบบสารสนเทศเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าการเปลี่ยนผ่านจากระบบเอกสารสู่ระบบดิจิทัลช่วยให้สถานศึกษาสามารถคัดกรองความเสี่ยง ได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ซึ่งเชื่อมโยงกับผลการวิจัยนี้ในแง่การใช้ Cloud Dashboard และ SDQ ดิจิทัล ที่ทำให้ครูเห็นภาพรวมของปัญหาได้ทันที ส่งผลให้การช่วยเหลือเข้าถึงตัวนักเรียนได้ทันเวลาที่แม่ในพื้นที่ห่างไกล อีกทั้งสอดคล้องกับกิตติคุณ ศิริสัมพันธ์ (2564) ที่ระบุว่าปัจจัยความสำเร็จของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคใหม่ คือ การสร้าง “วัฒนธรรมการใช้ข้อมูล” (Data-Driven Culture) ผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ใช้ PLC เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานด้านทักษะดิจิทัลของบุคลากร ทำให้ครูที่มีความเชี่ยวชาญต่างกันสามารถร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อแก้ไขปัญหาความซับซ้อนของนักเรียนด้วยโอกาสได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับสิริธร บัวแก้ว (2565) กับแนวคิดที่ว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วยให้ครูเข้าถึงข้อมูลอย่างรวดเร็วและแม่นยำ ส่งผลให้การแก้ปัญหาผู้เรียนทำได้ทันสถานการณ์ และลดภาระงานเอกสารที่ซ้ำซ้อน ซึ่งสนับสนุนข้อค้นพบที่ว่าเทคโนโลยีช่วยลดช่องว่างทางการสื่อสาร และทำให้การปฏิบัติงานของครูสอนมีความชัดเจนและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

2. แนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการดำเนินงานมีความเข้มแข็งและเป็นองค์รวม โดยมีการบูรณาการ ขั้นตอนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน เข้ากับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ 6 ขั้นตอน ภายใต้การกำกับด้วย หลักพรหมวิหาร 4 อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เพราะการนำหลัก เมตตาและกรุณา มาเป็นพื้นฐานในการเก็บรวบรวมและตรวจสอบข้อมูล ช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนรายบุคคลและการคัดกรอง เข้าถึงปัญหาของเด็กด้วยโอกาสได้อย่างแท้จริง ขณะที่หลัก มุทิตา ช่วยให้การใช้ e-Portfolio ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล เป็นเครื่องมือสะท้อนความสำเร็จและส่งเสริมศักยภาพนักเรียนตามความถนัด และการนำหลักอุเบกขามาใช้ในการจัดเก็บและส่งต่อ

ข้อมูล ช่วยให้การบริหารจัดการสารสนเทศมีความเป็นกลาง เที่ยงธรรม และรักษาความลับของนักเรียน ได้อย่างเคร่งครัด แนวทางนี้จึงเป็นการบริหารเชิงคุณธรรมที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือยกระดับคุณภาพ ชีวิตของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัตติกรณ์ จงวิศาล (2563) ที่ระบุว่าการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จำเป็นต้องใช้ “จริยธรรมในการจัดการข้อมูล” (Data Ethics) เพื่อคุ้มครองสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมโยงกับผลการวิจัยนี้ในส่วนของ หลักอุเบกขา ที่นำมาใช้กับการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลในระบบ คลาวด์ ช่วยให้ข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนของนักเรียนด้อยโอกาสได้รับการปกป้องและนำไปใช้เพื่อ ประโยชน์ทางการศึกษาอย่างเที่ยงธรรม อีกทั้งสอดคล้องกับธนสาร บัวลอย (2564) ที่สนับสนุนว่าการ บริหารสถานศึกษาโดยใช้หลักพรหมวิหาร 4 ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ทำให้ เกิดบรรยากาศแห่งการช่วยเหลือเกื้อกูล ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบที่ว่า การใช้ เมตตาและกรุณา เป็นตัว ขับเคลื่อนเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วยให้ครูสอนและผู้เกี่ยวข้องไม่ได้มองว่าการศิษย์ข้อมูลเป็นภาระงาน แต่มองเป็นช่องทางในการส่งต่อความช่วยเหลือไปยังนักเรียนที่วิกฤตได้อย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับ ชิชณพงค์ เข็มนาถ (2565) ที่พบว่า การบริหารระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยให้สถานศึกษาสามารถ วางแผน ติดตามผล และตัดสินใจภายใต้สภาวะวิกฤตได้อย่างคล่องตัว ซึ่งสนับสนุนแนวทางการบูรณาการ ขั้นตอนเทคโนโลยี 6 ขั้นตอน ในวิจัยนี้ ว่าเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ข้อมูลจากระบบ CCT และ SDQ ดิจิทัล ถูกนำมาประมวลผลเพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารในการจัดสรรทรัพยากรลงสู่ตัวนักเรียนได้ อย่างตรงจุด

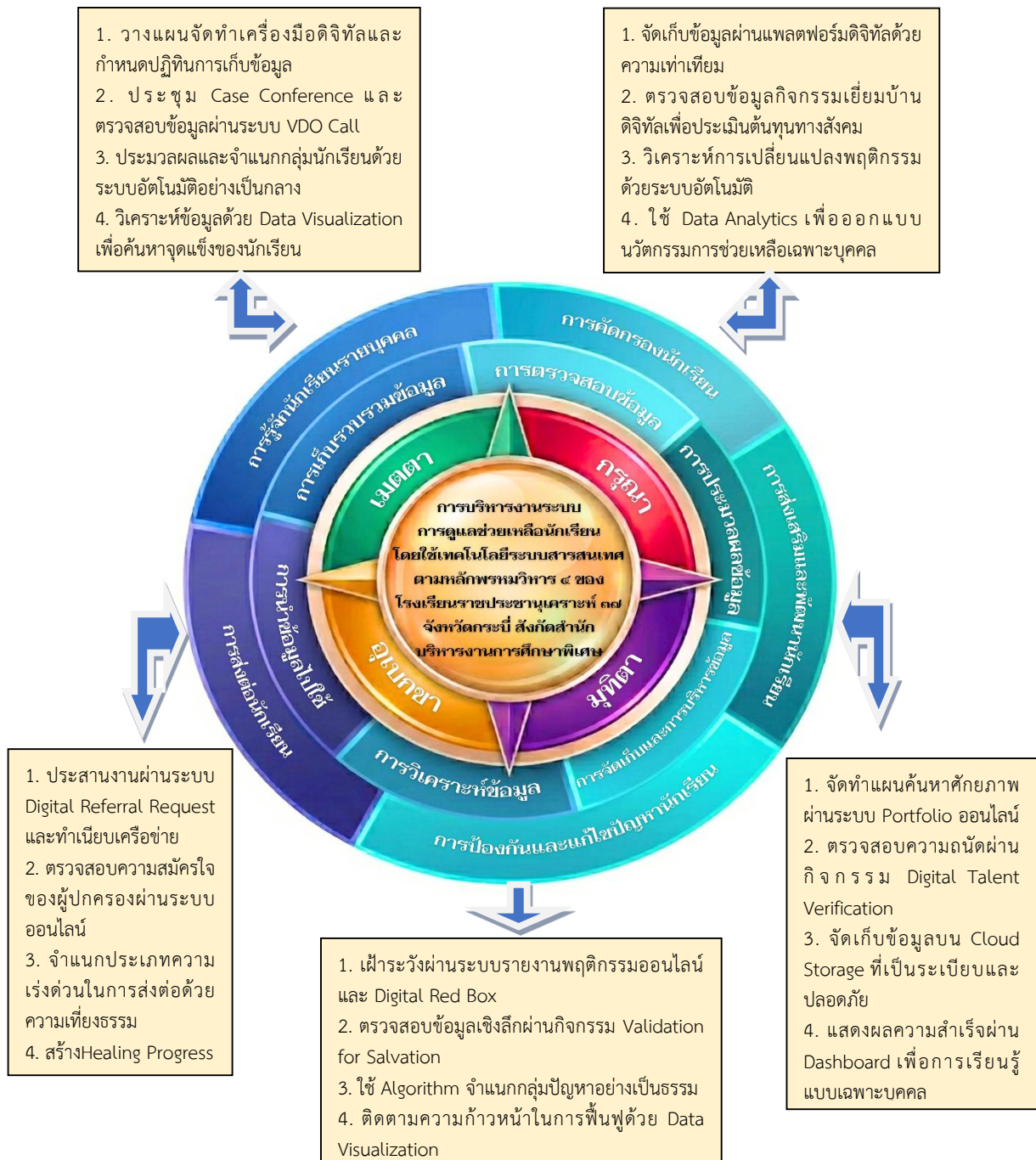
3. การนำเสนอและประเมินแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ผลการประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า แนวทางการบริหารมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีประโยชน์ในระดับสูง ต่อการนำไปปฏิบัติจริง ทั้งนี้เนื่องจากแนวทางดังกล่าวมีการวางรากฐานโดยบูรณาการเทคโนโลยี สารสนเทศ 6 ขั้นตอน เข้าเป็นกลไกขับเคลื่อน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน อย่างเป็น รูปธรรมและแม่นยำ โดยมีจุดแข็งสำคัญ คือ การใช้หลักพรหมวิหาร 4 เป็นฐานคิดเชิงจริยธรรม โดยมีการ ใช้หลักเมตตาและกรุณา เป็นแรงขับเคลื่อนในการเข้าถึงและช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงผ่านระบบดิจิทัลได้อย่าง รวดเร็วทันสถานการณ์ และหลักมูทิตาและอุเบกขา ช่วยให้การวิเคราะห์ศักยภาพรายบุคคลและการ จัดการข้อมูลมีความเที่ยงตรง ปลอดภัย และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จึงเป็น สารสนเทศสำคัญที่ช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียน ด้อยโอกาสได้อย่างตรงจุดและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิเชียร สูงแข็ง (2565) ที่ศึกษาการ พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล พบว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ช่วยลดความซ้ำซ้อนของงานและเพิ่มความแม่นยำในการคัดกรองนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่ พบว่า เทคโนโลยี 6 ขั้นตอน ตั้งแต่การเก็บรวบรวมจนถึงการใช้ประโยชน์ ช่วยให้การส่งต่อข้อมูลระหว่าง ครูที่ปรึกษาและฝ่ายบริหารเป็นไปอย่างไร้รอยต่อ ส่งผลให้การช่วยเหลือเด็กกลุ่มเสี่ยงทำได้ “ถูกคนและ ถูกเวลา” รวมทั้งสอดคล้องกับธีรภัทร์ มานะธรรม (2563) ที่ระบุว่าการบริหารสถานศึกษาสำหรับ นักเรียน ด้อยโอกาส จำเป็นต้องใช้การบริหารแบบ “เข้าใจเข้าถึง” โดยใช้ระบบสารสนเทศเป็นเครื่องมือสะท้อน ปัญหาจริง ซึ่งเชื่อมโยงกับวิจัยฉบับนี้ในแง่ของ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ที่ไม่ได้อิงเพียงความรู้สึก แต่ใช้ข้อมูล สารสนเทศที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้บริหารมองเห็นภาพรวม และจุดวิกฤตของนักเรียนรายบุคคลได้อย่างชัดเจน และสอดคล้องกับณัฐพงษ์ เจริญฉาย (2564) ที่พบว่า ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS) คือ หัวใจสำคัญในการจัดหมวดหมู่ข้อมูลให้มีความเป็นระเบียบ

เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจและวางแผนให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยในส่วนที่ว่า ความเที่ยงตรงของข้อมูล จากระบบดิจิทัล ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ทรงคุณวุฒิว่าแนวทางนี้สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้และก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

องค์ความรู้ที่ได้

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยผลจากการวิจัยได้ องค์ความรู้ใหม่ ซึ่งสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ ดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากแผนภาพแสดงองค์ความรู้จากการวิจัย สังเคราะห์เป็น “โมเดลการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดิจิทัลเชิงพุทธบูรณาการ” ที่เชื่อมโยงองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วนเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ คือ ขั้นตอนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน กระบวนการทางเทคโนโลยีสารสนเทศ 6 ขั้นตอน และหลักธรรมพรหมวิหาร 4 โดยมีผู้อำนวยการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายร่วมกันขับเคลื่อนผ่านกลไกเทคโนโลยีเพื่อความรวดเร็วและแม่นยำ ส่งผลให้เกิดรูปแบบการบริหารจัดการข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้เติบโตอย่างมีคุณค่าและยั่งยืนสืบไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ควรส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายด้านการนำเทคโนโลยีระบบสารสนเทศมาใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเป็นระบบ โดยจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่เอื้อต่อการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการดูแลนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) สถานศึกษาและเครือข่ายกลุ่มโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ควรจัดทำมาตรฐานหรือคู่มือแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการบูรณาการหลักธรรมพรหมวิหาร 4 เข้ากับกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยเทคโนโลยี โดยเน้นการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ใช้ “ข้อมูล” ควบคู่ไปกับ “ความเมตตา และเที่ยงธรรม” เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

3) สถานศึกษาควรนำแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ตามหลักพรหมวิหาร 4 ไปใช้ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอน โดยจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญ ทั้งด้านการใช้งานระบบสารสนเทศ และการประยุกต์ใช้หลักธรรมในการปฏิบัติงาน จัดระบบการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างระบบการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเกิดความยั่งยืนในการบริหารงาน

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด โดยเน้นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลที่เชื่อมโยงกับหลักพรหมวิหาร 4 เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากร และการช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามบริบทของแต่ละบุคคล

2) สถานศึกษาที่นำแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษไปใช้ ควรมีการติดตามและประเมินผลการนำแนวทางไปใช้

3) สถานศึกษาอื่นๆ สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยปรับให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา พร้อมบูรณาการ

หลักพรหมวิหาร 4 เพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความครอบคลุมและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนอย่างรอบด้าน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

2) ควรมีการศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการใช้ระบบสารสนเทศออนไลน์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

3) ควรมีการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2550). *พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิตติคุณ ศิริสัมพันธ์. (2564). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชีษณุพงศ์ เข้มนาถ. (2565). แนวทางการพัฒนาการบริหารระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพงษ์ เจริญฉาย. (2564). แนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารในโรงเรียนอนุบาลวัดลูกแก ประชาชนุทิศ. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธนสาร บัวลอย. (2564). การบริหารสถานศึกษาตามหลักพรหมวิหาร 4 ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปทุมธานี เขต 2. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ธีรภัทร์ มานะธรรม. (2563). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พระมหาบุญช่วย ปัญญาวิโร. (2560). การบริหารสถานศึกษาตามหลักพรหมวิหาร 4 ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบางละมุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี เขต 3. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- รัตติกมล จงวิศาล. (2563). จริยธรรมในการจัดการข้อมูลและภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคชีวิตวิถีใหม่. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 21(2): 45–58.
- โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่. (2562). *รายงานการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2562*. กระบี่: งานสารสนเทศกลุ่มบริหารงานวิชาการ.
- วิเชียร สูงแข็ง. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*.
- สมโภช น้อยสะอาด. (2562). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*.
- สิริธร บัวแก้ว. (2565). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดสระเกศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ*.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

